

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om folkeskolen.

Fremsat den 25. marts 1977 af *Gerda Møller* (KF), *Poul Schlüter* (KF),
Palle Simonsen (KF) og *Stetter* (KF).

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om sådanne ændringer i lov om folkeskolen, at:

- 1) fagene dansk, regning, historie, kristendomskundskab og idræt bliver styrket,
- 2) det maksimale ugentlige timetal på 8.-9. klassetrin udvides for de elever, der måtte ønske det,
- 3) faget tysk gøres obligatorisk på 7.-9. klassetrin,
- 4) den afsluttende prøve efter 9. og 10. klasse gøres obligatorisk, så ingen elev forlader folkeskolen uden eksamens/afgangsbevis,

5) den fælles afgangsprøve ved afslutningen af 9. klassetrin erstattes af prøver, der svarer til elevens valg af kursus efter § 8, stk. 1.

Prøverne benævnes folkeskolens afgangsprøve og folkeskolens udvidede afgangsprøve med angivelse af klassetrin,

6) på 7. klassetrin og derunder har elever og forældre krav på en faglig bedømmelse, der svarer til den vurdering, der ligger til grund for karaktergivningen på 8.-10. klassetrin.

Bemærkninger til forslaget.

A. Almindelige bemærkninger.

Den nye folkeskolelov har skabt uro og usikkerhed blandt elever, forældre og lærere, fordi den på en række fundamentale områder ikke lever op til de forventninger og krav, som flertallet af forældre stiller — og som hele samfundet stiller.

Det konservative folkeparti beklager denne usikkerhed og utryghed omkring udviklingen i folkeskolen og ønsker at medvirke til, at skolen igen gøres til hele folkets skole, som forældrene kan have tillid til, som tager hensyn til elevernes forskellige interesser, anlæg og evner, og som giver børnene en forsværgelig undervisning først og fremmest i de elementære fag dansk, regning og skrivning.

Afskaffelse af den afsluttende eksamen, svækkelse af karaktergivningen og den omstændighed, at eleverne selv skal tage stilling til, om de vil indstille sig til prøve eller ej, giver ikke den fasthed og klarhed, som mange havde set hen til efter flere års util-

fredshed med mange forhold under den gamle lov. Og med bestemmelsen om at lægge spørgsmålet om udelt undervisning ud til lokal afgørelse får forældrene ingen garanti for, at lige meget hvor i landet de bor vil deres børn i den offentlige skole kunne få en undervisning på et rimeligt ensartet kvalitetsniveau, nogenlunde ensartede arbejdsvilkår og bedømmelse af deres arbejder.

De ændringer, vi foreslår i folkeskoleloven, vil bidrage til, at børnene med hensyn til viden og kundskaber vil være bedre forberedt til de opgaver, de stilles over for senere i livet.

B. Bemærkninger til forslagets enkelte punkter.

ad 1.

Faget *dansk*: Det bør af læseplanens formål fremgå, at der lægges vægt på læsefærdighed, tilstrækkelig indføring i såvel den ældre som nyere danske litteratur, og at det skønlitterære tekstvalg skal ske

ud fra litteraturhistoriske, æstetiske, kvalitetsmæssige og dannelsesmæssige kriterier.

Fagene *historie*, *geografi* og *biologi* gøres obligatoriske på 3.-9. klassetrin. Faget historie skal også omfatte emner, der tidligere hørte ind under faget samfundslære, og afløser således faget samtidsorientering.

Faget *kristendomskundskab* kan styrkes ved at gøre det obligatorisk på alle klassetrin og ved at stramme reglen om fritagelse for deltagelse i undervisningen til kun at kunne anvendes, hvis barnet tilhører et trossamfund uden for folkekirken og forældrene over for skolens leder skriftligt erklærer, at de selv ønsker at sørge for barnets religionsundervisning.

Endelig ønsker vi faget styrket ved i formålsparagraffen at få fastholdt, at kristendomsundervisningen skal være i overensstemmelse med folkekirkens evangelisk-lutherske lære, så den forbindelse, der gennem århundreder har eksisteret her i landet mellem kirke og skole, genoprettes.

Faget *idræt* styrkes ved at udvide det ugentlige timetal til 3 på 3.-4. klassetrin, hvor det af hensyn til børnenes fysiske udvikling er særlig værdifuldt.

ad 2.

Løsningen med henvisning til ungdomsskolen medfører ulemper for eleverne i form af befordring og urimelig lang arbejdsdag. Derfor må undervisningen i folkeskolens fag gives i folkeskolen.

Det kan ske enten gennem placering på allerede eksisterende hold (ved store skoler) og gennem dispensation i forbindelse med timetallet (ved de mindre skoler).

Det kan også ske ved genindførelse af en regel i lighed med den tidligere folkeskolelovs regel, hvorefter

eleverne i 2. og 3. real, som læste fransk og latin, kunne få tilladelse til at udvide deres ugentlige timetal indtil 34 timer.

ad 3.

Da det er en betingelse for at komme i gymnasiet, at eleven skal have fulgt undervisningen i tysk på 7.-9. klassetrin, og da i forvejen helt op til 90-95 procent af eleverne vælger faget, må det være naturligt, at det gøres obligatorisk, dog med mulighed for dispensation for elever med sproglige indlæringsvanskeligheder.

ad 4.

Af hensyn til en uvildig bedømmelse af eleverne og til den motivation, der ligger i, at man skal stå til ansvar for sit virke, må prøverne gøres obligatoriske.

ad 5.

Det er ulogisk at etablere niveaudelt undervisning, der slutter med en fælles prøve. Det mest logiske må være, at eleverne går til prøver, der svarer til de krav og mål, der er undervist efter, og som er opstillet for det enkelte kursus.

Heraf følger, at eleven ikke skal kunne vælge mellem de to kurser i hvert af fagene regning/matematik, engelsk, tysk og fysik/kemi.

ad 6.

Vi finder det af stor betydning for den enkelte elev at få vurderet, hvor han/hun står, så man kan indrette sin arbejdsindsats herefter. Derfor må den nugældende lovs bestemmelser på dette punkt tydeliggøres.